

Liepāja Concerti II

Live World Priemiere Recordings

Liepāja Symphony Orchestra

Atvars Lakstīgala

SKANI

Liepājas Koncerti II / Liepāja Concerti, Vol. 2

Pirmatskaņojumi / Live World Premiere Recordings

Liepājas Simfoniskais orķestris / Liepāja Symphony Orchestra
Atvars Lakstīgala, diriģents / conductor

CD I

1. Kristaps PĒTERSONS (1982)

Otrais Liepājas koncerts čellam un orķestrim, veltījums Visvaldim Ziediņam /

Second Liepāja Concerto for Cello and Orchestra, dedicated to Visvaldis Ziediņš (2012) / 17:20

Kristīne Blaumane, čells / cello

koncertieskaņojums 2012. gada 21. septembrī Liepājas Latviešu biedrības namā / concert recording on September 21, 2012, at the Liepāja Latvian Society House

2. Andris DZENĪTIS (1978)

Pirmais Liepājas koncerts klavierēm un orķestrim "Duālisms" / First Liepāja Concerto for Piano and Orchestra "Duality" (2010) / 40:42

Vestards Šimkus, klavieres / piano

koncertieskaņojums 2011. gada 13. martā Liepājas teātrī / concert recording on March 13, 2011, at the Liepāja Theatre

CD II

Arturs MASKATS (1957)

Divpadsmitais Liepājas koncerts klavierēm un orķestrim / Twelfth Liepāja Concerto for Piano and Orchestra (2017) / 27:56

Reinis Zariņš, klavieres / piano

koncertieskaņojums 2017. gada 3. martā koncertzālē "Lielais dzintars" / concert recording on March 3, 2017, at the Great Amber Concert Hall

1. Dejas pavasara lietum un vējam / Dances for the Spring Rain and Wind / 14:57

2. Dejas mēnesgaismai / Dances for the Moonlight / 7:18

3. Dejas rītausmai / Dances for the Dawn / 5:41

Andris VECUMNIEKS (1964)

Piektais Liepājas koncerts Concertino Art-i-Shock / Fifth Liepāja Concerto "Concertino Art-i-Shock" (2013) / 21:32

Trio Art-i-Shock: Guna Šnē, čells / cello; Elīna Endzele, sitaminstrumenti / percussion; Agnese Egliņa, klavieres / piano

koncertieskaņojums 2014. gada 23. aprīlī Liepājas Latviešu biedrības namā / concert recording on April 23, 2014, at the Liepāja Latvian Society House

4. Grazioso I / 2:45

5. Quasi valse. Con sentimento / 5:47

6. Toccata / 4:29

7. Quasi valse. Senza sentimento / 5:27

8. Grazioso II / 3:03

9. Platons BURAVICKIS (1989)

Vienpadsmitais Liepājas koncerts balsij un orķestrim / Eleventh Liepāja Concerto for Voice and Orchestra (2016) / 18:42

Juliana Bavarska, soprāns / soprano

koncertieskaņojums 2017. gada 22. jūlijā koncertzālē "Lielais dzintars" / concert recording on July 22, 2017, at the Great Amber Concert Hall

Liepāja

Sound engineer: Normunds Slava
Editing, mixing, mastering: Normunds Slava
Booklet text: Orests Silabriedis
English translation: Amanda Zaeska
Text editor: Ināra Jakubone
Photos: Jānis Vecbrālis
Design: Gundega Kalendra, Raugs.eu
Executive producer: Egils Šēfers

© Latvijas Radio, 2018
© LMIC/SKANI 065, Liepāja Symphony orchestra, 2018
buklets latviski / booklet in English
www.skani.lv

TT: 126:12

LIEPĀJAS KONCERTI

Andris DZENĪTIS (1978) Pirmais Liepājas koncerts klavierēm un orķestrim "Duālisms" (2010) pirmatskaņojums 2011. gada 13. martā Liepājas teātrī Vestards Šimkus, LSO, diriģents Atvars Lakstīgala

Kristaps PĒTERSONS (1982) Otrais Liepājas koncerts čellam un orķestrim, veltījums Visvaldim Ziedīnam (2012) pirmatskaņojums 2012. gada 21. septembrī Liepājas Latviešu biedrības namā Kristīne Blaumane, LSO, diriģents Atvars Lakstīgala

Rihards DUBRA (1964) Trešais Liepājas koncerts klavierēm un orķestrim (2012) pirmatskaņojums 2012. gada 18. martā Liepājas teātrī Endijs Renemanis, LSO, diriģents Atvars Lakstīgala

Ēriks EŠENVALDS (1977) Ceturtais Liepājas koncerts klarnetei un orķestrim "Arktikas nakts vīzijas" (2012) pirmatskaņojums 2012. gada 19. oktobrī Liepājas Latviešu biedrības namā Ints Dālderis, LSO, diriģents Atvars Lakstīgala

Andris VECUMNIEKS (1964) Piektais Liepājas koncerts Concertino Art-i-Shock (2013) pirmatskaņojums 2014. gada 22. aprīlī Klaipēdā (23. aprīlī Liepājas Latviešu biedrības namā) Trio Art-i-Shock: Guna Šnē (čells), Elīna Endzele (sitaminstrumenti), Agnese Egliņa (klaviers), LSO, diriģents Atvars Lakstīgala

Rihards ZAĻUPE (1983) Sestais Liepājas koncerts saksofonu kvartetam un orķestrim (2013) pirmatskaņojums 2013. gada 20. septembrī Liepājas Latviešu biedrības namā Rīgas Saksofonu kvartets, LSO, diriģents Atvars Lakstīgala

Santa RATNIECE (1977) Septītais Liepājas koncerts klavierēm un orķestrim (2014) pirmatskaņojums 2014. gada 22. aprīlī Klaipēdā (23. aprīlī Liepājas Latviešu biedrības namā) Vestards Šimkus, LSO, diriģents Atvars Lakstīgala

Vilnis ŠMĪDBERGS (1944) Astotais Liepājas koncerts vijolei un orķestrim (2014) pirmatskaņojums 2014. gada 12. septembrī Liepājas Latviešu biedrības namā Ilze Zariņa, LSO, diriģents Atvars Lakstīgala

Juris KARLSONS (1948) Devītais Liepājas koncerts Gliese 581 (2014) pirmatskaņojums 2016. gada 20. maijā koncertzālē "Lielais dzintars" LSO, diriģents Atvars Lakstīgala

Kārlis LĀCIS (1977) Desmitais Liepājas koncerts "42.195" flautai, obojai un orķestrim (2013) pirmatskaņojums 2014. gada 30. augustā Liepājas koncertdārzā "Pūt, vējiņi" Miks Vilsons (flauta), Pēteris Endzelis (oboja), LSO, diriģents Atvars Lakstīgala

Platons BURAVICKIS (1989) 11. Liepājas koncerts balsij un orķestrim (2016) pirmatskaņojums 2017. gada 22. jūlijā koncertzālē "Lielais dzintars" Julianna Bavarska, LSO, diriģents Atvars Lakstīgala

Arturs MASKATS (1957) 12. Liepājas koncerts klavierēm un orķestrim (2017) pirmatskaņojums 2017. gada 3. martā koncertzālē "Lielais dzintars" Reinis Zariņš, LSO, diriģents Atvars Lakstīgala

LIEPĀJA

Liepāja atrodas Baltijas jūras krastā netālu no Latvijas tālākā rietumpunkta - Bernātu "Zaļā stara". Kādreiz Liepāja bija viena no Kurzemes hercogistes lielpilsētām, un vairums hercogu gan zināja, ko nozīmē laba mūzika. Neilgi pēc Latvijas Republikas dibināšanas - 1919. gada vēlā pavasarī - Liepājas reidā tika noenkurots tvaikonis "Saratova", uz kura bija patvērusies uz laiku gāztā Latvijas Pagaidu (faktiski - pirmā) valdība ar vēlāko Ministru prezidentu un Valsts prezidentu Kārti Ulmani priekšgalā, un apmēram tajā pašā laikā Liepājas jūrmalā sēdēja komponists Alfrēds Kalniņš un skicēja operu "Baņuta", kurai bij gods tapt par pirmo iestudēto nacionālo latviešu operu.

Dažas desmitgades pēc Otrā pasaules kara Liepāja izveidojās par Latvijas roka galvaspilsētu, un Liepājas kā vēju pilsētas slava saistījās ar matainiem un ģitārotiem puisiem, kas valsts popmūzikas sejā ievēlā skarbākus vaibstus. 1977. gadā pilsētas teātrī pirmatskaņoja vienu no Padomju Savienības pirmajām rokoperām - Imanta Kalniņa "Ei, jūs turl". Liepāja zināmā mērā ir šūpulis arī Latvijas dziesminieku popularitātes vilnim, kura priekšgalā mirdzēja liepājniece Austrā Pumpure.

Liepājas personība ir tik spēcīga, ka tu gan vari tur viesoties, pat apmesties uz dzīvi un būt noderīgs, taču par savējo īsti neķūsi - savējie Liepājā ir tikai liepājnieki.

Un vēl - 1883. gadā Liepājā dzimst Baltijas valstīs pirmā filharmonija, un mūsdienu Liepājas Simfoniskais orķestris ir šīs filharmonijas orķestra gara mantinieks. Baham ir "Brandenburgas koncerti". Haidnam ir "Londonas simfonijas". Liepājas Simfoniskajam orķestrim nu ir ducis "Liepājas koncertu".

"Liepājas koncerti" ir Liepājas SO pasūtījums 12 Latvijas komponistiem dot savu skanisko refleksiju par Liepāju. "Liepājas koncertu" pirmais apkopojums nāca klajā 2017. gadā skaņu ierakstu namā Odradek, un toreiz dubulttvertā tika iekļauti Riharda Dubras, Ērika Ešenalda, Jura Karlsona, Kārļa Lāča un Vilņa Šmīdberga opusi. Patlaban jūsu priekšā ir "Liepājas koncertu" otrā izlase.

Šo vartu dzīvesjēga ir Latvijas kultūras augsnē sakņotu mūziku parādīt pasaulei, un tad lai pasaule vērtē - vai šīs skaņuzīmes liek ieklausīties arī tiem, kam jēdziens Latvija ir tikai skaista kontūra kartē vai vispār nekas.

Var stāstīt par Latviju dzejā, prozā, dokumentos, atmiņās, vērojumos, bet var arī uzzīmēt Latviju skaņās - globāli ar šo bezvārdu informāciju vieglāk dalīties, turklāt asociāciju loks daudz plašāks. Un, tāpat kā valodas tekstiem, arī skaņdarbiem jeb mūzikas tekstiem ir sava tulkojamības pakāpe. Ir teksti (skaņdarbi), kas konvertējami starptautiski, un ir teksti, kas nozīmīgi tieši (un tikai) tai vietai, kur tie tapuši vai no kuras tie cēlušies. Un viens te nav nozīmīgāks par otru, jo viss saaužas vienā informācijas tīklājā, kas pulsē apkārt zemeslodei.

PĒTERSONS

Kristaps PĒTERSONS ir viens no oriģinālāk domājošiem Latvijas komponistiem. Konceptuālists, taču līdzās idejai mūzika vienmēr ir priekšplānā un konstrukcija tiek piepildīta ar īpaši pētersonisku skaņurakstu, kurā mīt momentāni atpazīstams skaistums.

Pētersons studējis kontrabasa spēli un kompozīciju JVLMA. Patlaban Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra un Kremerata Baltica mūziķis, savulaik koncertu producers. Ieguvis I vietu UNESCO kompozīciju konkursā ROSTRUM jauno komponistu konkurencē. 2012. gadā Kristapa jaundarbu pirmatskaņoja Ensemble Modern. Vairākkārt nominēts Lielajai mūzikas balvai. Pētersona opera "Mihails un Mihails spēlē šahu" ieguva Lielo mūzikas balvu 2014 kategorijā "Gada uzvedums".

...

Kristaps Pētersons par "Otro Liepājas koncertu":

"Par ko? Pamatuzstādījums ir indivīda spēle ar savu iztēli. Indivīda tēlu personificē soliste, viņas iztēli - orķestris. Skaņdarba struktūra veidota kā skanošu telpu virkne Mebiusa lentes formā - H-Es-E-C/C-As-G-H [si-mibemols-mi-do/do-labemols-sol-si]. Tā ir tāda vieta, no kuras nevar izkļūt - tāpat kā no sevis nevar izkļūt.

Ceļa karte. Lai iekļūtu skaņdarbā, jālieto dzirde un jādzird katrs instruments. Katra instrumenta tembrs ir kā nepieradināts zvērs. Viņu nevar piejaucēt, viņš nepakļaujas. Es varu tikai radīt tādus apstākļus vai vides, vai telpas, kurās viss, ko šie zvēri dara, veido citu, jaunu saturu. Kad klausīsieties, ievērojiet šīs vides vai telpas un klausieties, ko šie tembri dara.

Kas būs? Izmantoju citstarp trokšņus kā muzikālas skaņas, šajā gadījumā tādas, kas saistās ar koku. Tas nav nekas neparasts laikmetīgajā mūzikā, bet varētu būt nepierasti nepieradinātam klausītājam. Ziniet, tas ir kaut kas līdzīgs vienubrīd sensacionāli jaunatklātā liepājnieka Visvalža Ziediņa darbiem, kur sadzīviski priekšmeti lekomponēti mākslasdarbā, tur iegūstot citas kvalitātes pakāpes nozīmi un jēgu. Man bija liels pārsteigums Ziediņa darbu izstādē "Arsenālā". Viņš ir īpašs mākslinieks. Kaut arī Ziediņš nav novators pasaules kontekstā, viņam ir savs spēcīgs vēstījums. Un tādēļ neizbēgami savu "Liepājas koncertu" veltu viņam."

Kristapa Pētersona "Liepājas koncerts" būvēts šādi: sākumā kadence jeb soloposms uz skaņas si, seko orķestra levads, trešajā minūtē lirisks čella solo aizsāk "1. stadiju", sestajā minūtē esam "2. stadijā", astotajā minūtē iestājas "3. stadija", jau pēc minūtes ir klāt "4. stadija", aug spriedze un temps, mūziku inkrustē ritmisks pulssējums, bez kā nav iedomājami Pētersona opusi, "6. stadija" sākas divpadsmitajā minūtē ar atkāpi jeb nelielu čella soloposmu sitamo, basklarnetes un kontrabasa sabiedrībā, četrpadsmitajā minūtē informācijas plūsmu stūrainiem žestiem pārņem orķestris, un tā ir "7. stadija", kurai seko nobeigums ar čella monologu sitamo un kontrabasa kompānijā, un pašā izskaņā dzirdam augstāk nosaukto skaņu secību si-rediēzs-mi-do-labemols-sol-si. Viss.

...

Visvaldis Ziediņš (1942-2007) mūžu nodzīvoja Liepājā, un par viņa mākslu, kas neiekļāvās padomju mākslas kanonā, publika uzzināja tikai ap 2012. gadu, kad mākslas zinātniece Ieva Kalniņa veica

izpēti, uzrakstīja apjomīgu grāmatu un kopā ar domubiedriem parādīja Visvalža Ziediņa oriģinālo veikumu ne tikai Latvijā, bet arī Igaunijas muzejā KUMU, kur Ziediņš kļuva par pirmo latviešu mākslinieku ar personalizēti šajā namā, un Vašingtonā. Realitātes izpēte Ziediņa izpratnē bija "ķīmisku, mehānisku un bioloģisku patiesību savijums" (no preses teksta), un viņa māksla gluži rietumnieciskā garā grozījās ap opārta, popārta un abstrakcionisma jomām.

...

Kristapa Pētersona "Liepājas koncerts" jāklaušās kādā no tām mazajām, pašķībi bruģētajām Liepājas ieliņām, kas galu galā aizved pie tramvaja stādēm kaut kur dzelzceļa stacijas rajonā diennakts nekādā laikā it kā vienatnē, it kā kopā ar kādu.

...

Kristīne BLAUMANE ir viena no latviešu izcilākajām čellistēm - soliste, kameramūziķe, orķestra grupas koncertmeistare. 1999. gadā Kristīne kļuva par Amsterdam Sinfonietta čellu grupas koncertmeistari un strādāja šajā orķestrī līdz 2010. gadam. Kopš 2007. gada Kristīne ir Londonas filharmoniskā orķestra čellu grupas koncertmeistare. Ieskaņojusi vairākus CD. Divreiz saņēmusi Latvijas Lielo mūzikas balvu (2005 un 2007). Kameransambļos muzicējusi ar Īzaku Sternu, Gidonu Krēmeru, Jojo Ma, Juriju Bašmetu, Leifu Ūvi Annsnesu, Nikolaju Znaideru, Oļegu Maizenbergu u. c.

DZENĪTIS

Andris DZENĪTIS ir viens no Latvijas izcilākajiem un nozīmīgākajiem komponistiem. Komponē teju visos žanros. Izcili jūt simfonisko un pūtēju orķestri, tuvās attiecībās ar cilvēka balsi, labu laiku bijis draugos ar elektroakustiskām būvēm, smalks kameramūziķis, vērīnīgs izvērstākiem sastāviem rakstītā mūzikā. Patīk ilgākas sarunas ar klausītāju. Jaunības agresiju un drāmu arvien biežāk aizstāj briedumgadu apskaidrība. Prasmīgs un iejūtīgs kompozīcijas, akustikas un citu muzikālu priekšmetu pedagogs. Saņēmis Lielo mūzikas balvu par oratoriju Fides. Spes. Caritas (LMB 2006) un Saksfonkoncertu E[GO] (LMB 2014).

...

Andris Dzenītis saka: "Šķiet, ka jebkuras lietas sadalīšana divās šķietami atšķirīgās lietās ir visu ciešanu, pārdzīvojumu un pārpratumu sakne. Miesa un gars, cilvēciskais un dievišķais, labais un ļaunais, skaistais un neglītāis, ētiskais un neētiskais, mīlestība un naidis - šī jēdzienu ekstrahēšana apzīmē ko it kā augstāku un zemāku, ideālo un neattīstīto, nepieļaujot pat domu, ka VISS pamatā ir VIENS, un neapzinoties, ka katra paša elpa un dzīvība ir patiesais Dievs, kurš eksistē mūsos, nevis kaut kur mīstiskās debesīs. Koncerta "Duālisms" būtība izpaužas apjomīgajā kadencē, kas iestājas pēc galējas anarhijas, kur orķestra materiāls pāraug stīginstrumentu uzskāņošanā skaņdarba vidū. Kadence ir saistviela starp divām pasaulēm, pēc kuras kontrasti vairs nav tik asi izteikti, tā ir cita telpa, cits lauks - nākamā pakāpe tuvāk vienotībai un mieram."

...

Andra Dzenīša "Duālismu" var klausīties, piemēram, Liepājas tramvajā, kas ved no caralaika rūpnīcas līdz jaunāka gadagājuma dzīvojamajiem namiem ezera krastā. Var stāvēt uz gājēju tilta, kas pārslēdzes pāri dzelzceļa sliežu. Var iet pie jūras un ļauties plūmīgošai vējai nokautam, bet, lai kur jūs atrastos, kadence jeb lielais soloposms, kas sākas divdesmitajā minūtē un ilgst gandrīz desmit minūtes, liekas, izpurina no jums pēdējās pretošanās spējas. Un tad vienubrīd laminora un Lamažora nojausmu pusvārdu deja, ko inkrustē Dzenīša iecienītā tritona intonācija, nonāk pie tīrskanīga Sibemolmažora trijskaņa, un jūs negaidītā mierā apjaušat, ka viss ārējais - tilts, tramvajs, dzelzceļsliežu pundurluksofori, kāpas, senlaiku villas, koka nami, režģi, pati Liepāja - viss ir kaut kādā ēmotā harmonijā, kas beigsies līdz ar stīgu maigajiem vaļņiem un surdinēto trompešu monologiem, bet mēs būsim nopelnījuši to skaistuma brīdi, kas laikmetīgajā mūzikā jāuziet pašā labirinta kodolā aiz dinamikas spējo kontrastu, griezīgu sekundu un eksplozīvas simfoniskās masas dzīvīgo.

...

Vestards ŠIMKUS ir starptautisku konkursu laureāts, Latvijas un citu Eiropas valstu iemīļots pianists. Uztājas arī ASV, Vidējos Austrumos, Ķīnā un Japānā. Latvijas Lielās mūzikas balvas divkārtējs laureāts, Igaunijas un Polijas ordeņu īpašnieks, balvas Förderpreis des Rheingau Musik Festivals saņēmējs, ieskaņojis astoņus soloalbumus. Sniedz solokonzertus un uztājas kā solists ar orķestri. Kā komponists - divu klavierkoncertu, kamerdarbu un klaviermūzikas autors. Viņa mūziku izdod apgāds SCHOTT Music & Media. Vestards Šimkus saņēmis "Lielo Kristapu 2016" par mūziku Lailas Pakalniņas filmai "Ausma".

MASKATS

Arturs MASKATS ir jaunromantisks romantiķis, kurš savā mūzikā zīmē gandrīz ideālu, viegli sāpīgu, kurmet vītālu, mazuliet senisku, dienvidsaules dāsnī apspīdētu un pusnaksnīgu noslēpumu apkļautu pasauli. Lielī intervāli, prasmīga orķestrācija, līpošas meldijas un pasaulīga traģisma klātbūtne arī daļrādes gaišākajās lappusēs.

Komponējis operu, dziesmas solobalsīm un korim, vokālinstrumentālus un simfoniskus darbus, labi pazīstams teātra un kino jomā. Saņēmis četras Lielās mūzikas balvas.

...

Par "Liepājas koncertu" Arturs Maskats saka: "Tas rakstīts 2016. gada rudenī un vēlāk ziemā pēc pianista Reiņa Zariņa un Liepājas Simfoniskā orķestra ierosinājuma. Koncerts veltīts Reinim Zariņam. Tieši viņa izcilais muzikālais talants, personības spēks, dziļums un smalkā pasaules uztvere bija visrosinošākās atslēgas, komponējot jauno darbu. Arī pašā koncerta iestudēšanas procesā Reinis sniedza daudzus vērtīgus ierosinājumus un atbalstīja ar brīnišķīgā izjūtā balstītu radošo pieeju. Tā bija patiešām laime strādāt ar šo mūsu mūzikas kultūrai tik būtisko mākslinieku. Klavierkoncerta tēlainību caurauz ģeniālā Spānijas dzejnieka Federiko Garsijas Lorkas darbu motīvi, asociācijas par tiem un Andalūzijas kaislīgā dzīves un dabas uztvere. Vai tā būtu daudz zinātā duende? Mīlestības spēks un Liktenis?"

...

Artura Maskata "Liepājas koncertā" piesauktās pavasara lietusdejas jādejo uz kāda Dzintaru ielas vairākstāvu namu jumta terases, mēnessgaismu vajag apdejojot pie dzīvelīgās kanālmalas jahtām, un tad rītausma lai pienāk uz Svētās Trīsvienības katedrāles sliekšņa.

...

Reinis ZARIŅŠ ir Londonā dzīvojošs latviešu koncertpianists, viens no Latvijas ievērojamākajiem talantiem, dziļi pārdomātu interpretāciju meistars, solists un kamerģimnāzists, konceptuālu starpmākslu projektu dalībnieks. Guvis godalgas vienpadsmit starptautiskos pianistu konkursos un trīs reizes saņēmis Latvijas Lielo mūzikas balvu (2011, 2013, 2015). Uztājas Latvijā, Apvienotajā Karalistē, ASV, Lucernā, Amsterdamā, Sanktpēterburgā, Maskavā. Ieskaņojis Baha, Bēthovena, Brāmsa, V. Dārziņa, Garūtas, Lista, Šūberta, Vītola mūziku sešos tvartos, no tiem divus laida klajā skaņu ierakstu nams "Skani".

VECUMNIEKS

Andris VECUMNIEKS ir viens no pašiem erudītākajiem klasiskās mūzikas zinātniekiem Latvijā. Izciļs pedagogs gan maziem, gan lieliem mūzikas interesentiem. Jāzeps Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas profesors. Pieredzējis diriģents ar spožām, oriģinālām idejām par to, kā hrestomātiskiem opusiem likt uzdzirkstīt jaunā gaismā. Savā mūzikā Vecumnieks ir teatrālis un spēlmanis - rotājās ar stilīem, žanriem, mūzikas instrumentiem, taču var būt arī negaidīti nopietns, dramatisks, noslēpumains. Nekas nav tik vienkāršs, kā izskatās.

...

Artišoks. Skaists zieds - kā tāda trekna zila astere. Auglis kā tāda šķautņaina ūdensroze, kā uzasināts puķkāposts. Faktiski - milzu dadzis. Karalisks augis - runā, ka līdz 18. gadsimtam to lietoja tikai augstāko aprindu ļaudis. Mazina smaguma sajūtu pakrūtē, uzlabo aknu darbību, palīdz pret aterosklerozi. Dāmas, ja vēlaties dēlus, ēdiet artišokus!

Artišoka īstā augvieta - Vidusjūras reģions. Tādēļ Andra Vecumnieka "Liepājas koncerts" ieturēts viegli franciskās noskaņās, turklāt tā nav vis Parīzes vai Havras smarža, bet gan skats no Nicas vai Kannām uz zilzilo Vidusjūru.

Koncerta uzbūve ir koncentriska: pirmā daļa Graziozo I atver priekškaru saulaini pīrbošā Famažora pamatskaņu būvē, kas pāriet vēl saulainākā Remažorā, kurā iejaucas Labemolmažors, bet tad atkal viss atgriežas sākumpunktā. Otrajā daļā orķestris klusē un dāmas spēlē valsī, kam saskaņā ar autora norādījumiem jāskan sentimentāli. Trešā daļa jeb vidus aizbrāzmo kā neganta tokāta. Ceturtajā daļā atkal tikai trio un valsis - šoreiz nepavisam ne sentimentāls. Un visubeidzot piektā daļa, kas atsauc atmiņā pirmās daļas trijskaniskās struktūras.

...

Andris Vecumnieks par "Liepājas koncertu" saka: "Tas ir piecu daļu cikls, kas, ņemot vērā trio meiteņu mākslīnecisko šarmu un izskatīgumu, veidots kā spēle, rotaļa, brīvdienas izklaide. Otrās daļas muzikālā materiāla līkloči ir visnotaļ saistoši. Oriģinālā versija – pūtēju orķestra variants, kas, ilgstoši gaidot pirmatskaņojumu, pārtapa par versiju diviem pianistiem "Venēcijas sentiments" un turklāt vēl papildināts ar versiju diviem pianistiem, divām flautām un sitaminstrumentiem. 2013. gada vasarā, rakstot "Piektu Liepājas koncertu", šis pats muzikālais materiāls tika adaptēts solistu trio un iekļauts koncertā kā otrā daļa Con sentimento. Valša un franciski-itāliskās gaisotnes stilizācija rada labdabīgu augsni visām šīm transformācijām, jo – kas gan var būt skaistāks par patīkamām atmiņām! Savukārt ceturta daļa ir manas Sonātes čellam un klavierēm II daļas adaptācija trio Art-i-Shock, papildinot to ar sitaminstrumentālista partiju un izveidojot nedaudz sentimentālu, vietumis dramatisku un drusku ironiski filozofisku skanisku epizodi."

...

Andra Vecumnieka "Liepājas koncerts" labi lederas, piemēram, "Pastnieka mājas" vasaras dārzā. Tajā ir diezgan daudz cilvēku, visi sarunājas cits caur citu, skan smieklī, klinkst dakšiņas pret šķīvja malu, tokātas laikā notiek lapseņu uzlidojums, bet pamatnoskaņu tas nebojā. Ir labi vasaras dārzā netālu no jūras, kad bijušais kā tveices plīvurs apņēma tavu šodienu un ir pilnīgi vienalga, kas būs rīt.

...

Trio Art-i-Shock 2011. gadā izveidoja pianiste Agnese EGLIŅA, sitaminstrumentāliste Elīna ENDZELE un čelliste Guna ŠNĒ. Trio atskaņo ansamblim veltītus jaunradbus un pašu un kolēģu veidotos pārlikumus; piedalās Latvijas laikmetīgās mūzikas festivālos, "Latviešu mūzikas svētkos" Madonā, sitaminstrumentu festivālā Ukmergē; sadarbojas ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri, Liepājas SO un Sinfonia concertante, Andra Pogas, Aināra Rubiķa un Atvara Lakstīgalas vadībā atskaņojot trio veltītos Andra Vecumnieka un Jura Karlsona koncertus. Trio nominēts Latvijas Lielajai mūzikas balvai 2016 par izcilu sniegumu kameramūzikā. 2017. gadā Art-i-Shock bija Latvijas Radio rezidējošais ansamblis, un šīs rezidences rezultātā tapušais tvarts saņēma Latvijas mūzikas ierakstu gadabalvu "Zelta mikrofons" kategorijā "Labākais akadēmiskās mūzikas albums".

BURAVICKIS

Platons BURAVICKIS ir komponists ar augstu sprādzienbīstamību. Jā, viņš palaikam gan ļaujās zināmam lirismam, tomēr, ieraugot Platona vārdu koncerta programmā, jābūt uzmanīgam, jo iespējami graujoši pārsteigumi. Par viņa daiļradi saka – "agresīvs skaistums". Platons spējīgs minūtes laikā nomainīt uz savas ādas melnstrādnieka kombinezonu pret smokingu. Tauriņkaklasaite ir viena no Platona ārēji novērojāmām raksturīgām pazīmēm. Viņš domā akustiski, elektroakustiski, elektroniski. Komponē strauji, daudzveidīgi un iespaidīgi. Viņš mums vēl parādīs – gan eksistenciālu ilgošanos, gan droši saņemtu dzīvotspēju.

...

Par savu "Liepājas koncertu" Platons Buravickis saka: "Šī mūzika tiek balstīta cilvēka emocionalitātē, kas savukārt var izpausties tikai caur cilvēka balsi niansēm. Tā gan neatgādinās garu dziesmu, vai operas skatu, tas būs tīri sānisks vēstījums par cilvēka pārdomām, jūtām, bailēm, priekšnojautām, kas savukārt mijiedarbojas ar pasaules mūžīgo skanējumu jeb visu dzīvo, kas ir pasaulē. Cilvēka jūtas ir īslaicīgas, cilvēka dzīve arī, bet pasaule eksistē visu laiku, mūžīgi. Viena cilvēka jūtas nevar ietekmēt pasaules veidošanās procesu, bet pasaules procesi burtiski veido cilvēka jūtas, spēlējās ar tām – šie procesi spēlē cilvēku."

Mana koncerta problemātika ir objektivitātes un subjektivitātes izpratne. Objektīvs instrumentu skaņojums un trausla, dažreiz pat nekonkrēta cilvēka balss. Darba skanēšanas procesā tiek izdzēstas visas robežas starp objektīvo un subjektīvo, arī pasaule var būt trausla un nekonkrēta. Arī pasaule ir subjektīva, salīdzinot to ar Visumu. Visam dzīvi dod Visums, tikai Visums nespēj ne pasauli, ne cilvēkus. Visuma bezgalīgais dziedājums iedvesmo visu uz piedzimšanu un dzīvošanu."

...

Buravicka "Liepājas koncerts" jāklusās, protams, Karostā. Var staigāt uz riņķi ap Jūras katedrāli, var arī doties tieši pie jūras un padzīvoties pa krastā dēdošajiem gleznainajiem bunkuriem. Kad virs orķestra instrumentu figurāciju sabiezējuma uzplauks vienkāršā tercu tēma ar lejupejošas mazas sekundas un kvintas kroni, tas būs kā cilvēcības piedzimšanas mirklis pret dabas vēso objektivitāti, un tā viņi tur labu brīdi līdzaspastāvēs.

...

Juliana BAVARSKA ir Latvijas Nacionālās operas soliste kopš 2006. gada. Repertuārā: Venēra, lēdija Makbeta (Verdi), Turandota, Abigaila, Aīda, Manona Lesko, Grāfiene ("Figaro kāzas"), Fatamorgāna, Leonora ("Trubadūrs"), Santuca, Voglinde, Helmvīga, Marija ("Mazepa"). Strādājusi Daugavpils, Tallinas, Klaipēdas, Minskas, un Odesas muzikālajos teātros; Lietuvas Nacionālajā operā dziedājusi Leonoru ("Fidēlio"); ar operlomām, solokoncertiem un solopartijām izvērstas formas darbos viesojusies Austrijā, Baltijas valstīs, Baltkrievijā, Krievijā, Makao, Slovēnijā, Ukrainā, Vācijā.

...

LIEPĀJAS SIMFONISKAIS ORĶESTRA (LSO) pirmsākumi meklējami 1881. gadā, kad tika dibināta pirmā Baltijas filharmonija. Pēc Otrā pasaules kara orķestra darbību atjaunoja Liepājas mūzikas vidusskolas paspārnē, savukārt 1986. gada nogalē orķestris ieguva profesionāla orķestra statusu kā patstāvīga vienība.

No 1992. līdz 2009. gadam LSO mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents bija Imants Resnis - viņš būtiski paplašināja orķestra darbības diapazonu. 2010. gadu LSO ieguva valsts orķestra statusu. No 2010. līdz 2017. gadam LSO galvenais diriģents un mākslinieciskais vadītājs bija Atvars Lakstīgala. Kopš 2017. gada LSO vada Gintars Rinkēvičs.

Līdztekus koncertiem Liepājā, Rīgā un citās Latvijas pilsētās LSO regulāri koncertē Baltijas valstīs un dodas tālākās viesturnejās uz Austriju, Azerbaidžānu, Grieķiju, Indiju, Japānu, Ķīnu, Lielbritāniju, Malaiziju, Spāniju, Šrilanku, Vāciju, Zviedriju.

1993. gadā aizsāktais "Starptautiskais pianisma zvaigžņu festivāls", kurā viesojušies ap 200 pianistu no vairāk nekā 30 valstīm, 2016. gadā paplašināja muzikālās robežas un pārtapa par "Liepājas Starptautisko zvaigžņu festivālu".

60. gados izveidotais koncertcikls "Liepājas vasara" par paraugu ņēma orķestra pirmsākumus aktuālo vasaras koncertu ideju, un 2010. gada vasarā cikls pārtapa festivālā, kas piedāvā gan simfoniskos, gan kameramūzikas koncertus.

Orķestrim izveidojusies cieša sadarbība ar skaņu ierakstu namiem Odradek Records, Wergo un Toccata Classics.

LSO īpašā uzmanības lokā ir Latvijas komponistu mūzika un Latvijas skaņražu daiļrades veicināšana un popularizēšana; orķestris piedalās pirmatskaņojumos un arī pats pasūtina jaundarbus. Pēdējo sezonu laikā publikas un speciālistu vērtējumam nodoti visi LSO ierosinātā monumentālā 12 "Liepājas koncertu" cikla skaņdarbi.

LSO saņēmis Latvijas Lielo mūzikas balvu 2006 par Mocarta operas "Bēgšana no serāla" atskaņojumu un CD "Mostaties, stabules un kokles!", un Lielo mūzikas balvu 2017 kategorijā "Gada koncerts" par "25. starptautiskā Liepājas zvaigžņu festivāla" atklāšanas koncertu, kurā izskanēja arī šajā tvartā iekļautais Artura Maskata "Liepājas koncerts". LSO sešas reizes kļuvis par Latvijas mūzikas ierakstu gadabalvas ieguvēju.

Apliecinājums orķestra spēles augstajai kvalitātei ir piedalīšanās valstiski nozīmīgos pasākumos - ievērojamu kultūras objektu atklāšanas ceremonijās: te nosauksim Latgales vēstniecību GORS, atjaunoto Rīgas kultūras pili "Ziemeļblāzma" un Latvijas Nacionālo bibliotēku. 2015. gada nogalē LSO ieskandināja jauno mājvietu - Liepājas koncertzāli "Lielais dzintars".

...

Atvars LAKSTĪGALA bija Liepājas Simfoniskā orķestra galvenais diriģents un mākslinieciskais vadītājs no 2010. līdz 2017. gadam. Kopš 2009. gada viņš ir Latvijas Nacionālās operas viesdiriģents. No 1997.

līdz 2010. gadam darbojās kā profesionāls mežradznieks. Starptautisku konkursu laureāts. Saņēmis Lielo mūzikas balvu 2010 kategorijā "Par izcilu debiju" un vairākkārt nominēts tai. Kopš 2017. gada Ogres mūzikas skolas direktors.

Ar Liepājas Simfonisko orķestri Atvars Lakstīgala iestudējis vērā ņemamu apjomu Latvijas un cilttautu komponistu darbu, diriģējis koncertus Latvijas pilsētās un divies turnejās uz Āzijas valstīm.

Latvijas Nacionālajā operā Atvara Lakstīgala repertuārā ir operas "Traviata", "Masku balle", "Makbets", "Toska", "Mihails un Mihails spēlē šahu", "Mīla uz trim apelsīniem", "Jevgeņijs Oņegins" un Pučīni "Triptihs", arī baleti "Žizele", "Kamēliju dāma" un "Trīs tikšanās". Siguldas operamūzikas svētkos Atvars ar lieliem panākumiem diriģējis Arvīda Žilinska operu "Zelta zirgs", Džuzepes Verdi "Falstafu" un gala koncertu ar Marinas Rebekas dalību.

Kritika un publika augstu novērtējusi Atvara muzicēšanu ar Lietuvas Valsts simfonisko orķestri, Bari simfonisko orķestri, Romas simfonisko orķestri, Stambulas Milli Reasürans, Philharmonie Südwestfalen Vācijā un Kammerphilharmonie Graubünden Šveicē. Atvars diriģējis "Skotijas baleta" izrādes Glāzgovā, Invernesā, Aberdīnā un ar Jazz Sinfônica de São Paulo (Brazīlija) pirmatskaņojis Nikolaja Kapustina Koncertu orķestrim.

Orests Silabriedis

LIEPĀJA CONCERTI

Andris DZENĪTIS (1978) First Liepāja Concerto for Piano and Orchestra “Duality” (2010)
premiere on March 13, 2011, at the Liepāja Theatre
Vestards Šimkus, LSO, conductor Atvars Lakstīgala

Kristaps PĒTERSONS (1982) Second Liepāja Concerto for Cello and Orchestra, dedicated to Visvaldis Ziediņš (2012)
premiere on September 21, 2012, at the Liepāja Latvian Society House
Kristīne Blaumane, LSO, conductor Atvars Lakstīgala

Rihards DUBRA (1964) Third Liepāja Concerto for Piano and Orchestra (2012)
premiere on March 18, 2012, at the Liepāja Theatre
Endrijs Renemanis, LSO, conductor Atvars Lakstīgala

Ēriks EŠENVALDS (1977) Fourth Liepāja Concerto for Clarinet and Orchestra “Visions of Arctic Night” (2012)
premiere on October 19, 2012, at the Liepāja Latvian Society House
Ints Dālderis, LSO, conductor Atvars Lakstīgala

Andris VECUMNIEKS (1964) Fifth Liepāja Concerto “Concertino Art-i-Shock” (2013)
premiere on April 22, 2014, in Klaipeđa (April 23 at the Liepāja Latvian Society House)
Trio Art-i-Shock: Guna Šnē (cello), Elīna Endzele (percussion), Agnese Eglīņa (piano), LSO, conductor Atvars Lakstīgala

Rihards ZAĻUPE (1983) Sixth Liepāja Concerto for Saxophone Quartet and Orchestra (2013)
premiere on September 20, 2013, at the Liepāja Latvian Society House
Riga Saxophone Quartet, LSO, conductor Atvars Lakstīgala

Santa RATNIECE (1977) Seventh Liepāja Concerto for Piano and Orchestra (2014)
premiere on April 22, 2014, in Klaipeđa (April 23 at the Liepāja Latvian Society House)
Vestards Šimkus, LSO, conductor Atvars Lakstīgala

Vilnis ŠMĪDBERGS (1944) Eighth Liepāja Concerto for Violin and Orchestra (2014)
premiere on September 12, 2014, at the Liepāja Latvian Society House
Ilze Zariņa, LSO, conductor Atvars Lakstīgala

Juris KARLSONS (1948) Ninth Liepāja Concerto “Gliese 581” (2014)
premiere on May 20, 2016, at the Great Amber Concert Hall
LSO, conductor Atvars Lakstīgala

Kārlis LĀCIS (1977) Tenth Liepāja Concerto “42.195” for Flute, Oboe and Orchestra (2013)
premiere on August 30, 2014, at the Pūt, Vējiņi concert garden in Liepāja
Miks Vilsons (flute), Pēteris Endzelis (oboe), LSO, conductor Atvars Lakstīgala

Platons BURAVICKIS (1989) Eleventh Liepāja Concerto for Voice and Orchestra (2016)
premiere on July 22, 2017, at the Great Amber Concert Hall
Julianna Bavarska, LSO, conductor Atvars Lakstīgala

Arturs MASKATS (1957) Twelfth Liepāja Concerto for Piano and Orchestra (2017)
premiere on March 3, 2017, at the Great Amber Concert Hall
Reinis Zariņš, LSO, conductor Atvars Lakstīgala

LIEPĀJA

Liepāja is a city on the Baltic Sea coast near the westernmost point of Latvia, known as the “Green Beam” at Bernāti. Liepāja was one of the great cities of the Duchy of Courland, and most of the dukes knew good music when they heard it. In the late spring of 1919, shortly after the proclamation of the Republic of Latvia, a steamship named the Saratov, anchored in Liepāja’s port, served as a refuge for the Provisional Government (actually, its first government) of the new republic, which had temporarily been overthrown. Among the statesmen on board were future Prime Minister and President of Latvia Kārlis Ulmanis. At about the same time, composer Alfrēds Kalniņš sat on the beach in Liepāja plotting his opera Baņuta, which had the honour of becoming the first Latvian opera.

A few decades after the Second World War, Liepāja developed into Latvia’s capital of rock music, and this ‘city of wind’, as it is often referred to, became associated with long-haired, guitar-playing youths who brought a harsher sound to the nation’s popular music. Imants Kalniņš’ Ei, jūs tur! (Hey, you there!), one of the Soviet Union’s first rock operas, premiered at the Liepāja Theatre in 1977. To a certain extent, Liepāja has also been a cradle for a popular wave of Latvian singer-songwriters, at the forefront of which was the illustrious Liepāja native Austra Pumpure.

Liepāja’s personality is so strong that one can visit the city - even settle there for life and be very useful - but never become a true native. The real Liepāja-ites are only those who were born there.

Furthermore - the Baltics’ first philharmonic orchestra was born in Liepāja in 1883. Today’s Liepāja Symphony Orchestra is the spiritual descendant of that first orchestra. Bach had his Brandenburg Concerti; Haydn had his London Symphonies. Now Liepāja has its dozen of Liepāja Concerti.

The Liepāja Concerti were a commission by the city for twelve Latvian composers to present their reflections about Liepāja. The first compilation of Liepāja Concerti was released in 2017 on a recording published by Odradek. The double CD included the works by Rihards Dubra, Ēriks Ešvalds, Juris Karlsons, Kārlis Lācis and Vilnis Šmīdbergs. The compilation in your hands right now is the second edition of the Liepāja Concerti.

The goal of this disc is to show the world a music that is rooted in the rich soil of Latvian culture, and then invite the world to evaluate whether these sounds also capture the attention of those for whom Latvia is merely a beautiful contour on a map or perhaps nothing at all.

Latvia can be told about through poetry, prose, documents, memories or observations. It can likewise be done through the country’s sounds. In fact, it is easier to share such wordless information, and the associations it calls to mind are much broader. However, just as with language-based works, musical compositions also demand a level of interpretation. Some texts (works of music) can be converted internationally, while others bear significance specifically (and only) to the place where they were created or from where they originated. Both are of equal importance, because in the end everything weaves together into a single web of information that pulsates around the globe.

PĒTERSONS

Kristaps PĒTERSONS is one of the most original thinkers among Latvian composers. Although he is a conceptualist, he nevertheless keeps the music in the foreground, and his compositions are constructed using an especially individual style exuding an immediately recognisable beauty.

Pētersons studied double bass and composition at the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music. He is currently a musician with the Latvian National Symphony Orchestra and Kremerata Baltica. He has also been a concert producer. Pētersons won first place among young composers at the Rostrum composition forum organised by UNESCO. In 2012, his composition was premiered by Ensemble Modern. He has been nominated several times for the Latvian Great Music Award. Pētersons' opera Mikhail and Mikhail Play Chess won the Great Music Award for performance of the year in 2014.

...

Pētersons about the Second Liepāja Concerto:

"What's it about? The main vision is an individual's game with her own imagination. This individual is personified by the soloist, her imagination is the orchestra. The structure of the piece is developed like a string of resounding spaces in the form of a Möbius strip: B-E -E-C / C-A -G-B. It's a space that is impossible to escape from - just like a person cannot escape from him- or herself.

Road map. To enter the piece, you must use your sense of hearing and listen to each instrument. The timbre of each instrument is like an untamed animal. They cannot be tamed, they will not obey. I can only create conditions or environments, or spaces, in which everything these animals do creates new and different content. When you listen to the piece, pay attention to these environments or spaces, and listen to what these timbres are doing.

What awaits the listener? Among other things, I use noises as musical sounds. In this case, they are noises linked with wood. This is nothing out of the ordinary in contemporary music, but it could seem unusual to uninitiated listeners. You know, it's kind of similar to the work of Visvaldis Ziediņš - who was at one point a newly discovered, sensational artist from Liepāja - in which everyday items are included in the artwork, thereby gaining a different level of meaning. I was very astonished by the show of Ziediņš' work at the Arsenāls exhibition hall. He was a special artist. Although he was no great innovator on a global scale, he had a powerful message. And that's why I inevitably dedicated my Liepāja Concerto to him."

...

Pētersons' Liepāja Concerto is constructed in the following manner: the initial cadence, or solo section on B, is followed by the orchestra's introduction. In the third minute, a lyrical cello solo begins Stage 1; by the sixth minute, we're into Stage 2; in the eighth minute, we enter Stage 3; and already a minute later it's Stage 4. The tension and tempo increase and a pulsating rhythm appears, without which Pētersons' compositions cannot be imagined. Stage 6 begins in the twelfth minute with a slight retreat in the form of a small cello solo in the company of percussion, bass clarinet and double bass. In the fourteenth minute, or Stage 7, the orchestra overtakes the flow of information with angular gestures. This is followed by the finale featuring a cello monologue accompanied by percussion and double bass, and the piece ends with the above-mentioned B-D -E-C-A -G-B string of notes. That's it.

...

Visvaldis ZIEDIŅŠ (1942-2007) lived his entire life in Liepāja. Society only discovered his art, which did not conform to the canon of Soviet art, in approximately 2012, when art historian Ieva Kalniņa researched and wrote an exhaustive book about Ziediņš. With the help of like-minded colleagues, Kalniņa exhibited Ziediņš' original artwork in Latvia and Washington, D.C., as well as in Estonia, where he was the first Latvian artist to have a solo exhibition at the KUMU museum. Ziediņš believed that the study of reality was "an amalgamation of chemical, mechanical and biological truths" (from the exhibition's press release), and, in a quite Western-like manner, his artwork lived between the realms of op art, pop art and abstraction.

...

Pētersons' Liepāja Concerto should be listened to on one of the small, unevenly cobbled streets of Liepāja that ends at the tram tracks somewhere near the railway station, at a time of day that's neither here nor there, while seemingly alone, but seemingly with another person.

...

Kristīne BLAUMANE is one of the finest Latvian cellists - a soloist, chamber musician and principal cellist. She became the principal cellist of the Amsterdam Sinfonietta in 1999 and played with this orchestra until 2010. Since 2007 she has been the principal cellist with the London Philharmonic Orchestra. She has recorded several CDs and received the Latvian Great Music Award twice (in 2005 and 2007). In chamber ensembles, she has performed with Isaac Stern, Gidon Kremer, Yo-Yo Ma, Yuri Bashmet, Leif Ove Andsnes, Nikolaj Znaider, Oleg Maisenberg and others.

DZENĪTIS

Andris DZENĪTIS is one of Latvia's finest and most important composers. He composes in almost all genres of music. He has an extraordinary feel for symphonic and woodwind orchestras, a close affinity for the human voice, a long and good relationship with electro-acoustic equipment, refinement in chamber music, and ambition when writing for larger groups of musicians. He enjoys long conversations with listeners. In his music, the aggression and drama of youth is increasingly being replaced by the clarity of maturity. Dzenītis is also a demanding yet sensitive teacher of composition, acoustics and other music subjects. He received the Latvian Great Music Award in 2006 for his oratory Fides. Spes. Caritas and in 2014 for his Saxophone Concerto.

...

Dzenītis says: "It seems that the root of all suffering, torment and misunderstanding is the dividing of any single thing into two seemingly different things. The body and soul, the human and divine, good and evil, beauty and ugliness, the ethical and unethical, love and hate - the extraction of these concepts supposedly implies something higher and lower, ideal versus undeveloped, without even permitting the possibility that EVERYTHING is basically ONE and unaware that it is our every breath and our own life that is the true God, which exists within us instead of somewhere in a mysterious heaven. The essence of the 'Duality' concerto becomes apparent in the voluminous cadence that sets in following the extreme

anarchy in the middle of the composition in which the orchestral material transforms into a tuning of the instruments. This cadence forms the cohesive substance between two worlds, after which the contrasts are no longer as sharp and pronounced; this is now a different space, a different field - the next step closer to unity and peace.”

...

Dzenītis' "Dualism" can be listened to, for example, on a Liepāja tram that leads from a Tsarist-era factory to apartment buildings dating to more recent times and stretching along the shores of the lake. Or one can stand on the pedestrian bridge that stretches across the railway tracks. Or go to the seashore and surrender to the brisk wind. But no matter where one is, the cadence - or grand solo section - which begins in the 20th minute and lasts for almost ten minutes, seems to shake out the listener's last capacity for resistance. And then at one point the interrupted dance of A minor and A major inklings, inlaid with Dzenītis' favoured tritone intonation, becomes a clear-sounding B major chord, and in an unexpected peacefulness you realise that everything around you - the bridge, tram, miniature railway signals, dunes, old-time villas, wooden houses, latticework, Liepāja itself - everything exists in some sort of strange harmony that will end along with the gentle banks of strings and the monologues of muted trumpets. But we will have earned that moment of beauty, which in contemporary music must be discovered at the very core of the labyrinth, behind the hedgerow of abrupt dynamic contrasts, piercing seconds and explosive symphonic mass.

...

Vestards ŠIMKUS is a beloved pianist in Latvia and Europe and is the winner of several international competitions. He has also performed in the United States, the Middle East and Japan. He is a two-time winner of the Latvian Great Music Award, a holder of the Estonian and Polish state orders, and a winner of the Förderpreis at the Rheingau Music Festival. Šimkus has recorded eight solo albums; he gives solo concerts and also performs as a soloist with orchestras. He has composed two piano concerti as well as chamber music and solo piano works, and his music is published by Schott Music & Media. Šimkus received the "Lielais Kristaps" Latvian Film Festival Award in 2016 for his original score for Laila Pakalniņa's film Ausma.

MASKATS

Arturs MASKATS is a new-romantic romantic who with his music draws a world that is almost ideal, slightly aching, rather vibrant, a little bit old-fashioned, generously illuminated by the southern sun and surrounded by midnight mystery. His compositions feature large intervals, skillful orchestration, catchy melodies and the presence of a worldly sense of tragedy even on the lightest pages of a score. Maskats has composed an opera, songs for solo voice, choral music, vocal-instrumental and symphonic music and is also well known as a composer of music for theatre and film. He has received the Latvian Great Music Award four times.

...

Regarding his Liepāja Concerto, Maskats says: "It was written in the autumn of 2016 and later that winter at the recommendation of pianist Reinis Zariņš and the Liepāja Symphony Orchestra. The concerto is

dedicated to Zariņš. It is precisely his outstanding musical talent, strength of character, depth and refined perception of the world that provided the most stimulating keys while composing this work. He also contributed many valuable suggestions during the rehearsal process and supported the work with his creative approach based on exquisite feeling. It was truly a joy to work with this artist, who is so important to our musical culture. The imagery of the concerto is interwoven with motifs from and references to the work of the brilliant Spanish poet Federico García Lorca and the passionate Andalusian attitude regarding life and nature. Might this be the exalted duende? The power of Love and Fate?"

...

The springtime rain dances evoked by Maskats' Liepāja Concerto should be danced on the rooftop terrace of one of the multi-storeyed buildings along Dzintaru iela, the moonlight should be surrounded in dance beside the yachts along the lively banks of the canal, and sunrise should be greeted on the doorstep of the Holy Trinity Cathedral.

...

Reinis ZARIŅŠ is a London-based Latvian concert pianist and one of Latvia's most notable talents, a master of deeply considered interpretations, a soloist, a chamber musician and a participant in international conceptual projects. He has won awards at eleven international piano competitions and is a three-time winner of the Latvian Great Music Award (2011, 2013, 2015). He has performed in Latvia, the United Kingdom, the United States, Lucerne, Amsterdam, Saint Petersburg and Moscow. He has recorded six albums, featuring the music of Bach, Beethoven, Brahms, Volfgangs Dārziņš, Lūcija Garūta, Liszt, Schubert and Jāzeps Vītols. Two of Zariņš' albums have been released by the Latvian Skani label.

VECUMNIEKS

Andris VECUMNIEKS is one of most erudite classical music experts in Latvia. He is a professor at the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music and a superb teacher of students both young and old. Vecumnieks is also an experienced conductor with outstanding, original ideas about how to bring a spark and new life to well-worn classics. In his own music, he is theatrical and enjoys playing with styles, genres and musical instruments, but he can also be unexpectedly serious, dramatic and secretive. Nothing is as simple as it seems.

...

The artichoke. A beautiful flower, like a lush, blue aster. The fruit is like a jagged water lily, like a sharpened cauliflower. Actually, the artichoke is a giant thistle. It is a royal plant, supposedly used only by the most privileged classes of society until the 18th century. It eases a heavy feeling in the chest, improves liver function, helps against atherosclerosis. Ladies, if you want sons, eat artichokes!

The birthplace of the artichoke is the Mediterranean region. Therefore Vecumnieks' Liepāja Concerto has a bit of a French mood. This is not, however, Paris or Le Havre - this is a view of the turquoise blue Mediterranean from Nice or Cannes.

The concerto's structure is concentric. The first part, "Graziozo I", opens the curtain with the sunny, sparkling foundation of F major, which then turns into the even sunnier D major. Soon A major enters the scene, only for everything to return to the beginning. In the second part, the orchestra is silent while the women play a waltz that, according to the composer's notes, should sound sentimental. The third, or middle, part rushes past like a fierce toccata. In the fourth part it is again only the trio and waltz, but this time not at all sentimental. And finally the fifth part, which recalls the triad-like structures of the first part.

...

Vecumnieks comments on his Liepāja Concerto: "It is a five-part cycle that, considering the artistic charm and attractiveness of the trio's three young women, is written like a game or holiday distraction. The meanderings of the musical material in the second part are entirely binding. The original version was for woodwind orchestra, which, long awaiting its premiere, eventually transformed into the "Venetian Sentiment" version for two pianists and was even supplemented with a version for two pianists, two flutes and percussion. In the summer of 2013, as I was writing the Fifth Liepāja Concerto, I adapted this very same musical material for a trio of soloists and included it in the second part of the concerto, "Con sentimento". The stylised waltz and French-Italian ambience provide fertile ground for all of these transformations, because what can be more beautiful than pleasant memories! The fourth part is an adaptation for Art-i-Shock of the second part of my Sonata for Cello and Piano, supplemented with a percussion part and made into an aural episode that is slightly sentimental, occasionally dramatic and lightly philosophical with a touch of irony."

...

Vecumnieks' Liepāja Concerto is well suited for a place like the summer garden of the Pastnieka māja restaurant. It has quite a few people talking with each other, laughter and the clinking of forks against plates. An attack of wasps takes place during the toccata, but they do not ruin the general mood. Life is good in a summer garden near the sea, when all that has happened surrounds the present day like a sultry veil and there are no cares about tomorrow.

...

Trio Art-i-Shock was founded in 2011 by pianist Agnese EGLIŅA, percussionist Elīna ENDZELE and cellist Guna ŠNĒ. In addition to compositions written specially for Art-i-Shock, the ensemble also plays its own arrangements of music as well as arrangements by others. Art-i-Shock has performed at contemporary music festivals in Latvia, the Festival of Latvian Music in Madona (Latvia) and Percussion Ukmergē in Lithuania. It has collaborated with the Latvian National Symphony Orchestra, the Liepāja Symphony Orchestra and the Sinfonia Concertante chamber orchestra, with which, under the direction of conductors Andris Poga, Ainārs Rubiķis and Atvars Lakstīgala, it performed concerti written by composers Andris Vecumnieks and Juris Karlsons and dedicated to the trio. Art-i-Shock was nominated for the Latvian Great Music Award in 2016 for best chamber performance. In 2017 the trio was the ensemble-in-residence at Latvijas Radio, and this residency resulted in a CD that received the "Zelta mikrofonu" Annual Latvian Music Recording Industry Award for best academic music album.

BURAVICKIS

Platons BURAVICKIS is an explosive composer. Yes, he sometimes surrenders to a certain lyrical style. But on the whole, if you see Buravickis' name on the programme, be careful, because it might mean disruptive surprises. His work has been described as "aggressive beauty". In less than a minute, he is able to change from working-class overalls into a tuxedo. In fact, wearing a bow tie is one the chief elements of his personal style. Buravickis thinks acoustically, electro-acoustically, electronically. He composes rapidly, fervently, diversely and impressively. He will definitely show us both existential longing and sure-footed viability.

...

Regarding his Liepāja Concerto, Buravickis says: "This music is based in human emotionality, which can in turn only be manifested through the nuance of the human voice. But it will not remind the listener of a long song or an opera scene; instead, it will be a purely lateral message about a person's thoughts, feelings, fears and presentiments, which in turn interact with the eternal sound of the universe, or everything living in this world. Human feelings are short-lived, and so is a person's life. But the world lives forever, eternally. One person's feelings cannot influence the global creation process, but the world's processes literally give rise to a person's feelings; these processes play with them, they play people.

"My concerto revolves around the understanding of objectivity and subjectivity. The objective sound of instruments and the fragile, sometimes even vague, human voice. When listening to the composition, all boundaries between the objective and subjective are erased - the world can also be fragile and vague. The world is subjective, too, when compared with the Universe. The Universe gives life to everything, but the Universe does not play with the world or with people. The infinite singing of the Universe inspires everything to birth and life."

...

Of course, Buravickis' Liepāja Concerto should be listened to in the Karosta district of Liepāja. Walk several times around the Maritime Cathedral, or head straight to the sea and hang around the picturesque, eroding bunkers. When a theme based on a simple third crowned by a descending minor second and fifth blossoms above the thickening of the orchestra's instrumental figuration, it will feel like the moment of humankind's birth against the cool objectivity of nature, and both will exist there, next to each other, for a good while.

...

Julianna BAVARSKA has been a soloist with the Latvian National Opera since 2006. Her repertoire includes Venus, Lady Macbeth (Verdi), Turandot, Abigail, Aida, Manon Lescaut, The Countess (Marriage of Figaro), Fata Morgana, Leonora (Il trovatore), Santuca, Woglinde, Helmwig and Mariya (Mazepa). She has worked in the musical theatres of Daugavpils, Tallinn, Klaipēda, Minsk and Odessa; sung Leonora (Fidelio) at the Lithuanian National Opera; and been a guest artist with opera roles, solo concerts and solo parts in longer works in Austria, the Baltic states, Belarus, Germany, Macau, Slovenia, Russia and Ukraine.

...

The origins of the LIEPĀJA SYMPHONY ORCHESTRA (LSO) date to 1881, when the first philharmonic orchestra in the Baltic countries was founded. After the Second World War, the orchestra was renewed under the auspices of the Liepāja Music High School, while in 1986 it became an independent entity and gained the status of a professional orchestra.

The artistic director and principal conductor of the LSO from 1992 until 2009 was Imants Resnis, who significantly expanded the activities of the orchestra. In 2010, the LSO was granted the status of a national orchestra. Atvars Lakstīgala was the artistic director and principal conductor of the orchestra from 2010 until 2017. Gintaras Rinkevičius has led the LSO since 2017.

In addition to concerts in Liepāja, Riga and other Latvian cities, the LSO also regularly performs in Estonia and Lithuania and has toured Austria, Azerbaijan, China, Germany, Great Britain, Greece, India, Japan, Malaysia, Spain, Sri Lanka and Sweden.

The International Piano Stars Festival, established in Liepāja in 1993 and having hosted approximately 200 pianists from more than 30 countries, expanded its musical boundaries in 2016 to become the Liepāja International Stars Festival.

The "Liepājas vasara" (Liepāja Summer) concert series founded in the 1960s was based on the LSO's desire to host summer concerts. In the summer of 2010 this concert series became a festival featuring concerts of both symphonic and chamber music.

The LSO collaborates closely with Odradek Records, Toccata Classics, Wergo and other recording companies.

The LSO has a particular interest in Latvian composers and in promoting their creative work. To that end, it has commissioned and premiered a number of new pieces of symphonic music. In recent seasons, all twelve of the works written for the ambitious Liepāja Concerti series have been performed for the enjoyment and critique of audiences and music specialists.

In 2006, the LSO received the Latvian Great Music Award for its performance of Mozart's opera *The Abduction from the Seraglio* and its CD *Mostaties, stabules un kokles!* In 2017, it received the Latvian Great Music Award for best concert of the year for the opening concert of the 25th Liepāja International Stars Festival, the programme of which included the Liepāja Concerto by Arturs Maskats, included on this album. The LSO has won the Annual Latvian Music Recording Industry Award six times.

Proof of the LSO's artistic excellence is provided by its participation in nationally significant music events such as the openings of notable cultural centres. Among these are the "Gors" acoustic concert hall in Rēzekne, the renovated "Ziemeļblāzma" culture palace in Riga and the National Library of Latvia. In late 2015, the LSO also inaugurated its own new home, the Great Amber Concert Hall in Liepāja.

...

Atvars LAKSTĪGALA was the principal conductor of the Liepāja Symphony Orchestra from 2010 to 2017. Since 2009 he has been a guest conductor at the Latvian National Opera. He played French horn professionally from 1997 until 2010. Lakstīgala has won several international competitions. He has also been nominated for the Latvian Great Music Award several times and won the prestigious award in 2010

for best debut. He has been the director of the Ogre Music School since 2017.

With the Liepāja Symphony Orchestra, Lakstīgala produced a large number of works by composers from Latvia and abroad, conducted concerts throughout Latvia and toured Asia with the orchestra.

His work with the Latvian National Opera includes the operas *La traviata*, *Un ballo in maschera*, *Macbeth*, *Tosca*, *Mikhail and Mikhail Play Chess*, *The Love for Three Oranges*, *Eugene Onegin* and Puccini's *The Triptych* as well as the ballets *Giselle*, *Lady of the Camellias* and *Three Meetings*. Lakstīgala has also enjoyed great success conducting at the Sigulda Opera Festival, with performances of Arvīds Žilinskis' opera *Zelta zirgs* (*The Golden Horse*), Giuseppe Verdi's *Falstaff* and a gala concert featuring Marina Rebeka.

Critics and music lovers alike have praised Lakstīgala's performances with the Lithuanian National Symphony Orchestra, the Orchestra Sinfonica di Bari, the Orchestra Sinfonica di Roma, the Milli Reasürans Chamber Orchestra of Istanbul, the Philharmonie Südwestfalen in Germany and the Kammerphilharmonie Graubünden in Switzerland. He has also conducted performances by the Scottish Ballet in Glasgow, Inverness and Aberdeen as well as the premiere of Nikolai Kapustin's *Concerto for Orchestra* with the Orquestra Jazz Sinfônica in São Paulo, Brazil.

Orests Silabriedis,

English translation by Amanda Zaeska